

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) E. Palanciuc

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, N. Simciuc, V. Pruteanu

DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând recursul societății cu răspundere limitată „Ivlevi”,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Termoresurse” împotriva societății cu răspundere limitată „Ivlevi” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea privind scutirea de la plata taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel,

c o n s t a t ă:

La 07 decembrie 2015, societatea cu răspundere limitată „Termoresurse” a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Ivlevi”, solicitând încasarea sumei de 85 848,65 lei, taxei de stat în mărime de 2 575 lei și plata pentru extrasul de la Camera înregistrării de Stat în mărime de 65 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 18 februarie 2013, între societatea cu răspundere limitată „Ivlevi” și societatea cu răspundere limitată „Termoresurse” a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 18/02, pentru perioada 18 februarie 2013 - 30 iunie 2013.

Sușține că, conform pct. 1.1, obiectul contractului se rezumă la instalarea Centrului de dirijare de SPC și SE MAI din str. Gh. Asachi, 69 de către societatea cu răspundere limitată „Termoresurse”.

Conform pct. 2.1 din contract, costul total pentru executarea lucrărilor constituie 2 275 033,79 lei.

Menționează că, lucrările de instalare a Centrului de dirijare de SPC și SE MAI din str. Gh. Asachi, 69 au fost executate în termenul stabilit, conform pct. 3.1 din contract.

Primul transfer bănesc pentru serviciile prestate a fost efectuat de către pârât la contul reclamantului, la 30 martie 2013, în mărime de 174 656,21 lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală seria FB nr. 3452201.

Al doilea transfer a fost efectuat la 31 mai 2013, în mărime de 638 558,51 lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală seria FB nr. 3452203.

Al treilea transfer a fost efectuat la 24 iulie 2013, în sumă de 91 696,00 lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală seria FB nr. 3452206.

Al patrulea transfer a fost efectuat la 30 iulie 2013 în sumă de 275 039,90 lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală seria FB nr. 3452208.

Reține reclamantul că, deoarece pârâtul nu-și onora obligațiile contractuale, în temeiul pct. 4.1, a expediat o somație cu solicitarea de a executa obligația asumată.

Ultima notificare cu privire la achitarea creanței în sumă de 58 998,62 lei a fost expediată și recepționată de pârât la 16 noiembrie 2015, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție.

În notificare s-a indicat că, pârâtul urmează să achite datoria de 58 998,62 lei și dobânda de întârziere în mărime de 26 850,03 lei.

La 15 martie 2016, în cadrul ședinței de judecată, societatea cu răspundere limitată „Termoresurse” a depus cerere de concretizare a cerințelor, indicând că, din motiv că termenul de examinare a cererii de chemare în judecată s-a amânat până la 15 martie 2016, solicită majorarea cuantumului pretențiilor acțiunii de la suma de 85 848,65 lei, la suma de 88 394,48 lei, dintre care creanța în sumă de 58 998,62 și dobânda de întârziere în mărime de 29 395,86 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 iunie 2016 s-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Ivlevi” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Termoresurse” datoria în mărime de 58 998,62 lei; dobânda de întârziere pentru perioada 01 noiembrie 2013-15 martie 2016 în mărime de 29 395,86 lei și taxa de stat în mărime de 2 651,84 lei.

La 11 iulie 2016 societatea cu răspundere limitată „Ivlevi” a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând scutirea de la plata taxei de stat, casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 iunie 2016 în partea încasării dobânzii de întârziere, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să fie respinsă pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016 s-a respins cererea apelantului societatea cu răspundere limitată „Ivlevi” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat.

Nu s-a dat curs cererii de apel depusă de societatea cu răspundere limitată „Ivlevi”.

S-a comunicat societății cu răspundere limitată „Ivlevi” despre necesitatea prezentării apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 661,40 lei, stabilindu-i un termen până la 06 octombrie 2016 ora 11:30.

S-a explicat societății cu răspundere limitată „Ivlevi”, că în caz că nu va prezenta dovada de plată a taxei de stat și apelul motivat în termenul indicat, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

La 30 septembrie 2016 societatea cu răspundere limitată „Ivlevi” a depus cerere de apel motivată. (f.d. 131-133)

La 30 septembrie 2016, societatea cu răspundere limitată „Ivlevi” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a încheierii, în partea obligării prezentării dovezii de plată a taxei de stat, cu restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a inovat dezacordul cu încheierea contestată, în partea obligării societății cu răspundere limitată „Ivlevi” la plata taxei de stat.

Susține că, cererea de apel nemotivată a fost înregistrată la 11 iulie 2016, însă nu a cunoscut despre redactarea hotărârii instanței de fond, cât și despre recepționarea dosarului de către instanța de apel.

Consideră că este ilegală examinarea capătului de cerere privind scutirea integrală de la plata taxei de stat în lipsa părților la proces deoarece, în conformitate cu prevederile art. 380 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța de apel soluționează cererea și demersul participantului la proces ce ține de examinarea apelului, după ce ascultă opiniile celorlalți participanți.

Astfel, capătul de cerere privind scutirea integrală de la plata taxei de stat, urma a fi soluționată în cadrul ședinței de judecată în prezența părților, nu numai după acordarea termenului pentru prezentarea cererii de apel motivată.

Prin urmare, afirmă că îi este încălcat dreptul privind accesul liber la justiție și este lipsit de dreptul de a se folosi de dreptul procedural de a beneficia de a fi scutit de la plata taxei de stat.

Conform art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele cauzei atestă că copia încheierii instanței de apel din 14 septembrie 2016 a fost recepționată de recurent la 26 septembrie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele pricinii (f.d.128), astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 30 septembrie 2016 se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul

neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 14 septembrie 2016, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Astfel, din cererea de recurs reiese că recurentul societatea cu răspundere limitată „Ivlevi” a solicitat casarea încheierii instanței de apel de a nu da curs cererii, în partea obligării de a prezenta dovada de plată a taxei de stat.

În această ordine de idei, instanța de recurs se va expune doar asupra cerințelor înaintate în cererea de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea instanței de apel întemeiată, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt și aplicarea corectă a normelor de drept procedural, din următoarele considerente.

În conformitate art. 83 Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu art. 84 Codul de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvenței, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

Conform art. 3 alin. (1) lit. j) Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, pentru cererile de apel împotriva hotărîrilor instanțelor judecătorești se achită 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plângeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 75% din taxa calculată din suma contestată.

În conformitate cu art. 85 alin. (4) Codul de procedură civilă, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător (de instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

În conformitate cu art. 364 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 365 alin. (4) Codul de procedură civilă, la cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

Materialele dosarului atestă că societatea cu răspundere limitată „Termoresurse” a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Ivlevi”

cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 iunie 2016 acțiunea a fost admisă integral.

Ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 11 iulie 2016 societatea cu răspundere limitată „Ivlevi”, fără a anexa probe concludente și suficiente care ar demonstra starea financiară precară a societății și imposibilitate achitării taxei de stat, a depus cerere de apel nemotivată, solicitând scutirea integrală de la plata acesteia. (f.d. 114)

Instanța de apel, prin încheierea din 14 septembrie 2016 a respins cererea cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, a informat apelantul despre necesitatea achitării taxei de stat și prezentării apelului motivat și nu a dat curs cererii de apel, acordându-i în acest sens un termen pentru a exercita actele de procedură obligatorii.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale.

Analizând materialele pricinii, Colegiul constată că lipsesc temeiuri pentru a admite cererea apelantului privind scutirea de la plata taxei de stat, deoarece societatea cu răspundere limitată „Ivlevi” nu a prezentat probe care ar reflecta în ansamblu situația economic-financiară în vederea constatării imposibilității achitării taxei de stat în cuantumul stabilit.

Prin urmare, raportând la caz normele sus-citate, în condițiile în care recurentul nu a prezentat dovada de plată a taxei de stat, precum și, nu a anexat probe ce ar confirma imposibilitatea de a achita taxa de stat la depunerea cererii de apel, conform art. 85 alin. (4) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justificată concluzia instanței de apel privind respingerea cererii de scutire de la plata taxei de stat și de a nu da curs cererii depuse de societatea cu răspundere limitată „Ivlevi”.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs remarcă că prin respingerea cererii de scutire de la plata taxei de stat, apelantului nu i s-a încălcat accesul liber la justiție, de altfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Kreuz vs Polonia, nr. 28249/95, cauza Golder vs Maria Britanie, cauza Malahov vs Moldova, nr. 32268/02*), dreptul la un tribunal nu este absolut. Acesta prin natura sa poate fi supus limitărilor, deoarece dreptul de acces la justiție, prin sine, cere reglementare din partea statului.

La caz, Colegiul reține că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a aplicat corect normele de drept procedural, iar argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ivlevi”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societății cu răspundere limitată „Termoresurse” împotriva societății cu răspundere limitată „Ivlevi” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judcători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari